

12.3.2021. TI ĆE NAS NATITKAJU U JARAK

Dragi predsedniče,

Imajući u vidu da se JO Zemun, najstarija opština na ovim prostorima, uvek borila za očuvanje jevrejske zajednice i onoga što zajednica u suštini i jeste, kao i za njeno napredovanje (svakoga dana i u svakom pogledu), predlažem da relevantni organi i tela

JO Zemun razmotre, i posle duboke analize postignu saglasnost i potom donesu jednoglasnu odluku da se prioritarno pokrene akcija za prikupljanje sredstava za kupovinu najkvalitetnijih prirodnih, oli ti bogom danih, kamenih ploča na kojima bi predsednik Saveza uklesao najnovije micve i predao ih rabinu. Ne mora da predaja bude na Sinaju, to je već viđeno, a i doba je korone, može u dvorištu sinagoge Sukat Šalom, Maršala Birjuzova 19, 11000 Beograd, Srbija.

O tačnom datumu i vremenu početka tog jedinstvenog događaja u novijoj istoriji sveta, obavestio bi nas kordon interventne brigade srpske policije. Ovoga puta bi kordon bio u paradnim uniformama. Ne kao prošli put. Naravno predaja kamenih ploča, bi bila u prisustvu pripadnika Alcatraza, obučenih u crno bele, oli ti nero-bjanko dresove sa podignutim rukama sa navijačkim šalovima. Ludnica, što bi rekao jedan poštovalac nedavnog upada u sinagogu. A među počasnim gostima značajno mesto pripalo bi gospodinu M. Vaciću sa sve kipa na glavi.

Te najnovije micvot omogućile bi odstranjivanje iz zajednice samo Jevreja, koji nisu spremni da pogaze ono što ih čini Jevrejima, koji nisu spremni da podrže „dvojac bez kormilara” da se vine u materijalne magline. Na nejevreje se te zapovesti ne bi odnosile. Oni mogu da ostanu nesmetano u zajednici.

Te micvot imale bi za cilj očuvanje tradicije i svih vrednosti „kao judaizma”, zasnovanog na ideološkim vrednostima krajnje desnice i moralu kontraverznih biznismena. Da bi se razlikovale od starih i dotrajalih, u ovim najnovijim istorijskim događanjima u našoj zajednici neupotrebljivih, deset zapovesti, koje su kroz vekove postale opštim moralnim dobrom čovečanstva, bile bi nazvane „Zapovesti po dvojcu bez kormilara”.

Prema njihovim do sada pokazanim sposobnostima i nepobitnim rezultatima, te najnovije micvot bi nas sigurno odvele na put bez povratka. Međ velike i međ slavne. Te micvot, iako izgledaju besmislene, imale bi svakako nekog velikog smisla. One bi omogućile rabinu koji nema pravo, pa ni mogućnosti da nekoga prevede na judaizam, da tim micvot dobije pravo da barem Jevreje izopšti iz zajednice. Malo li je? Što bi rekli u istočnoj Srbiji: **ti će nas natitkaju u jarak.**

Verujem da bi nam se pridružili i mnogi Jevreji koji nisu članovi JO Zemun, a koji bi želeli da budu aktivni učesnici ovog istorijskog događaja.

Naravno da bi morali da uložimo mnogo truda da uverimo one koji ne misle kao mi da je ovo akcija od planetarne važnosti. Prvo bi morali da uverimo one iz naše zajednice koji nas i naše saborce smatraju moralnim čudovištima, da smo se pokajali i da nećemo nikada više (majke nam ga) da ne podržavamo i sumnjamo u lik i delo „dvojca bez kormilara”. Taman posla.

Drugo, ništa manje teško, morali bi pridobiti sveskoliku svetsku jevrejsku javnost, da im se pridružujemo u podršci „dvojca bez kormilara” i da na ovaj način (odbacivanjem postojećih, starih i dotrajalih, neupotrebljivih, deset zapovesti) prihvatimo njihove poglede na postojanje i opstanak naše jevrejske zajednice. Ono što je najvažnije u uspešnoj realizaciji ove ideje je da nam „dvojac bez kormilara” pokloni poverenje, da nam poveruje i dozvoli da im pomognemo u promociji tih novih micvot i njihovom prihvatanju od vaskolikog današnjeg sveta.

Da bi mi u tome uspeli, da nam „dvojac bez kormilara“ pokloni poverenje, javno ćemo se odreći bilo kakvih materijalnih nadoknada, čak i onih koja nam po Zakonu pripadaju, ili bilo čega što bi narušilo njihov materijalni svet. Pa i do sada JO Zemun nije dobijala ono što joj po Zakonu pripada, a što im je po nenapisanim zapovestima „dvojca bez kormilara“ uskraćeno.

Naše je da prikupimo sredstva za nabavku kamenih ploča i potrebne opreme, a samu nabavku prepuštamo „dvojcu bez kormilara“. Iskusniji su, Znaju to bolje od nas.

Mazal tov!

Aleksandar Nećak